

מדינת ישראל
בית הדין לעררים לפי חוק הבניסה לישראל, תשי"ב-1952

1 **30 ביוני 2014**

ערר (ת"א) 1180-14

2

בפני כב' הדיין דותן ברגמן

3

4

צאדיק אל-צאדיק אחמד עוסמן

העורר:

5

6

- נגד -

7

8

משרד הפנים - רשות האוכלוסין וההגירה

המשיב:

9

10

11

עו"ד כרמל פומרנץ, עו"ד אסף וייצן, ב"כ העורר

נוכחים:

12

עו"ד גלי טולדנו, ב"כ המשיב

13

העורר

14

15

פרוטוקול

16

17

לאחר שנמסר לי שהמתורגמן מאחר, איני מבקש להמתין מאחר והעורר דובר עברית

ב"כ העורר:

18

שוטפת.

19

יש שני עניינים שהם טכניים אך חשוב לי להבחיר אותם. בכתב התשובה ובנספחים

20

שצורפו אליו, לא הוצגה אסמכתא להחזיק את העורר במשמורת עד העברתו

21

לחולות. אבקש לראות את זה, אני מקווה שלא הייתה פה כליאת שווא. העורר נכנס

22

לישראל ורק כעבור מספר ימים הועבר לחולות, לא ראיתי את צו המשמורת ואבקש

23

לראותו. שנית, האופן בו נוסחו התצהירים של המשיבה, ואני לא פורמליסט, לא

24

הצלחתי להבין מהמצהירים מה ידוע אישית, מה ידוע מעדות שמיעה, זה בניגוד

25

להוראות תקנה 4 ובניגוד לאופן בו אפשר לנהל הליך משפטי. אני מבקש לדעת את

26

הדבר הזה כדי לדעת אם יש טעם לחקור מצהירים. אגש ללב הדברים. אני חוזר על

27

האמור בערר, ונבקש להתייחס לטענות של חבריי. לאחר כתב התשובה קיימתי

28

בירור יסודי עם העורר, אנחנו עומדים על הטענות העובדתיות כפי שהוצגו בערר. אני

מדינת ישראל

בית הדין לעררים לפי חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952

1 חוזר על התצהירים. כל הטענות העובדתיות שהעלה העורר נתמכו בתצהיר שנאמר
2 במפורש שידוע את הדברים ברמה אישית. הוא קיבל את הדרכון, לא דיברו איתו על
3 כניסה לסודן וכן הלאה. לא נאמר לו עד שהוא הגיע לנתבי"ג, וכשהוא הגיע לנתבי"ג
4 הוא הבין שהוא טס לאתיופיה. לצערי אדוני מאחר שהמשיבה לא מגלה לאף אחד
5 מאיתנו איזה הסכמים יש ועם איזה מדינות, כך זה נראה. בכל מקרה, הטענה
6 שהמשיב ידע שהעורר ידע שהוא טס לסודן מוכחשת, אדגיש שאין שום אסמכתא
7 בכתב התשובה, איזה שהוא תיעוד לכך שהעורר יודע וחותם שהוא טס לסודן,
8 ואזכיר שיש בקשה תלויה ועומדת שבה הוא מפרט את הסכנות הטמונות בסודן כמי
9 שנולד בדרכור, והדברים מצוינים בערר. לגבי הכסף, יש פה שאלה אמיתית איך
10 אפשר לקחת כסף לאדם. אני לא מכיר חליך מנהלי כזה. העורר יצא מהארץ עם
11 סכום כסף שלו, שצבר במהלך השנים בארץ ועם סכום הכסף שקיבל מהמשיב,
12 \$3500 וחלק גדול מהכסף נגנב לו.

העורר:

13 יצאתי מהארץ עם \$1000 שלי ובנוסף \$3500 שקיבלתי מהמשיב. באתיופיה כמה
14 חברים נתנו לי כסף בשדה התעופה, סה"כ \$2000.

ב"כ העורר:

15
16 מדובר באנשים מישראל שעזבו את הארץ לאוגנדה. נושא הכסף הוא נושא מעניין אך
17 לא ביקשנו סעד שיחזירו את הכסף. יש שני פרקים לערר הזה, פרק אחד שהוא
18 משפטי, גם העובדות אינן שנויות במחלוקת, העורר סבור שיש לשחרר אותו ממתקן
19 חולות. אין חולק שסי' 7 לחוק הכניסה לישראל קובע מהי כניסה כדין, והמשיבה
20 עשתה עבודה יפה בניתוח של מה היא כניסה כדין לפי חוק הכניסה. מעולם לא טענו
21 שהוא נכנס כדין, טענו שהוא נכנס דרך תחנת גבול מסוימת, היא נתבי"ג. גם אדם
22 שמזייף דרכון, משקר ומרמה את המשיבה, ואפילו מגיע ואין בידיו מסמכים הוא לא
23 נכנס כדין. גם אדם שמגיע בלי דרכון, או דרכון מזויף שאולי יותר חמור, אדם
24 המרמה את הרשויות זה מקרה חמור. כל האנשים האלה לא נכנסו כדין, אבל הם לא
25 מסתננים. יש הרבה אנשים שנכנסו לישראל אולי בזהויות בדויות מבלי שהייתה
26 להם זכות חוקית לעשות זאת, הם לא חוסים בעלו של חוק למניעת הסתננות. אפשר
27 להרחיק אותם מכורח חוק למניעת הסתננות. אדם שנכנס בתחנת גבול מוסדרת אינו

מדינת ישראל

בית הדין לעררים לפי חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952

1 מסתנו. לשון החוק למניעת הסתננות ברורה, תחת גבול מוסדרת כן או לא. אני
2 יכול להידרש למצב היפוטתי למצב שמישהו שמלכתחילה יצא ונכנס שלא בתום לב.
3 כמו שעושים עם הרבה אנשים ששוהים בישראל שלא כדין, תחת חוק הכניסה
4 לישראל. בפרט שמדובר באדם ששהה כ-10 ימים מחוץ לישראל, הטענה כאילו מעולם
5 לא יצא מישראל היא טענה מופרכת. המדינה הייתה אחראית על שלומו כשהיה
6 באתיופיה? קראתי ולא הצלחתי להבין כיצד ניתן לטעון טענה כזו. הטענה הראשונה,
7 כפי שכתובה בערר היא העדר סמכות, זו טענה משפטית מובהקת. על הדבר הזה
8 נוסף נדבך חשוב שהוא הנושא של ההליך המנהלי, הפגום ספק קיים. חיפשנו שוב
9 בכתב התשובה, לא מצאתי אסמכתא חוקית לאחזקתו במשמורת, חשוב לי שהדבר
10 יוצג בפניי. דבר שני, אני יצרתי קשר עם העורך ביום שישי בבוקר, קשר טלפוני,
11 חשוב לי לתבהיר, בפרוטוקולים של השימוע, לא מצוין שם, למעט בראיון קליטה
12 בחולות, השם שלי מספר הטלפון שלי, והבקשה שלו לייצג אותו. העורך פנה ואמר
13 בתחילת כל תשאול ראיון- יש לי עו"ד, קוראים לו אסף וייצג והוא מבקש לייצג
14 אותי. טענתי לגבי היעדר זכות הייצוג והדברים לא נענו בכתב התשובה. לענין זה יש
15 התייחסות מיוחדת בעת"מ 14-01-16785 ובעת"מ 14-01-317. אין מקום להחיל
16 בטלות יחסית במקום בו הרשות חוזרת בהתנהגות לא תקינה, כשאני באופן אישי
17 פונה ומבקש, כשהעורך פונה ומבקש, כשכבר בוטלו הוראות שהייה, ואחר כך טוענים
18 בטלות יחסית. אנו נשארים עם בקשת המקלט הפתוחה שהיא כבר 10 חודשים
19 תלויה ועומדת בלי ראיון מקדמי, יש לי לקוחות שאחרי ראיון מקיף הבקשה עוד
20 תלויה ועומדת. פחות מ-9 אזרחי סודן נדחו עד היום. ברור מבקשת המקלט הזו,
21 ופירטנו לגביה בתמצית אמנם, שהיא אמיתית, שמדובר באדם שבדרפור נרדף,
22 המדינה מכירה בכך שאי אפשר לגרש. הנסיבות ההומניטריות, נושא זה הוא כפול.
23 ראשית בקשת המקלט מלמדת על נסיבות הומניטריות, הן עולות מהסיפור העובדתי
24 שעלה בערר, אדם שכך מתייחסים אליו במדינת מוצאו לא מגיע לו להיות בחולות.
25 בנוסף העובדה שהעורך הסכים, בחר, לעזוב את הארץ לארץ זרה ללא מעמד שם,
26 ללא שהבטיחו לו זכויות, ראינו שהדבר כמעט נגמר באסון, לראיה הגבי ליכטמן
27 שפגשה אותו בשדה התעופה באדיס אבבה. הדבר הזה מלמד, לפחות ברמה

מדינת ישראל

בית הדין לעררים לפי חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952

1 הסובייקטיבית, כי מבחינת העורר חולות זה דבר שהוא לא יכול לשאת. הנסיבות
2 הסובייקטיביות היום, של העזיבה את הארץ לאחר שקיבל את הוראת השהייה, גם
3 הן מלמדות כמה מבחינתו הוראת השהייה היא הרסנית. כאמור כשאני אומן
4 לשימוע אני אטען את הדברים בהרחבה, מישהו ייתן החלטה מנומקת בעניין
5 והדברים יתבררו. טיעון נוסף, אמרנו שהחלטה מנהלית בוודאי כזו שפוגעת בזכויות
6 חוקתיות חייבת להיות מנומקת. תשובת המשיב לפיה אפשר לעשות אנלוגיה מחוק
7 הכניסה שלא מחייב הנמקות במקרים מסוימים היא מופרכת. מה המשמעות של
8 היעדר הנמקה? המשמעות כתובה בחוק, הנטל עובר לרשות, הרשות צריכה להוכיח
9 שההליך תקין שהכל נעשה כדון, אחרת החזקה מתהפכת. כפי שאמרה הסי ברק ארז
10 – לנטל הזה חשוב לתת את מלוא המשקל עמ' 3-432. לא רק שהתשאול אינו נחשב
11 כשימוע, המדינה מפנה לפס"ד של הסי יפרח ושל הנשיא אלון מבי"ש, שני פסקי הדין
12 ניתנו לפני דיון בביה"מ העליון בראשות הנשיא גרוניס. אני מבקש להציג את פס"ד
13 של מרדכי לוי שמבטל הוראת השהייה, במידה רבה מאוד בגלל היעדר שימוע ונטל
14 הנמקה, בנסיבות הרבה יותר חמורות. כדי לקצר אני רוצה להבהיר שהעורר עומד על
15 הטענות העובדתיות, אדוני שאל זאת בתחילת הדיון, אני אסכם. יחד עם זאת אני
16 רוצה לציין שמרבית הפערים העובדתיים מעלים חשש להתנהגות מאוד בעייתית
17 מצד הרשות, אבל אינם דווקא משפיעים בהכרח, הטענות המשפטיות בערר הזה
18 עומדות גם אם אין מחלוקת בגינן, גם אם הן כמעט כמו שהמשיב מציג אותן. כוונתי
19 לטענת הסמכות וההליך המנהלי.

20 לא למדתי באוני בארצי. למדתי 11 שנות לימוד בכפר שלי, ולאחר מכן עברתי
21 לחרטום ומשם למצרים ואז לישראל.

העורר:

22 באנגלית המילה "סטודנט" משמעה תלמיד בית ספר.

ב"כ העורר:

23 הכוונה שהייתי בבית ספר, ואחרי שמשחו קרה לנו שם, הייתי מספר לחברים, זה
24 הכוונה שהייתי מספר את הסיפורים לאנשים.

העורר:

25 אני מבקשת לחדד את דברי חברי, בכל האמור לטענה שלנו לגבי סי' 7, זו טענה
26 חלופית. אנחנו לדידנו הבהרנו שלאתיפיה הוא כלל לא נכנס כפי שהוא אמר בכתב
27 הערר, אנו מכוח הסכמים ואמנות בינ"ל טאלצנו להשיבו למדינת ישראל, על כן

ב"כ המשיב:

מדינת ישראל

בית הדין לעררים לפי חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952

1 הסטטוס של מסתגן משנת 2009 עוד עומד, וכך הוראת השהייה שניתנה במרץ 2014,
2 כל התהליך שהוא היה צריך לשוב לישראל, לא ניתנה לא אשרה כדין שכן לא אושרה
3 לו יציאתו. לעניין סי' 7, מדובר פה גם אף כניסה שלא כדין, לעניין זה אני רוצה
4 להפנות לפסי"ד של ביה"מ לעניינים מנהליים בב"ש שגם שם, אני מפנה לעמוד 10
5 בעת"מ 21001-10-12, ששם מדובר על המסתגנים שעמדו בין שתי הגדרות, לאחר
6 שהושלמה בניית גדר המערכת בין מצרים לישראל, ואז מדינת ישראל הכניסה שתי
7 נשים ונער. גם שם עלתה הטענה שאין המדובר במסתגן, ביה"מ אמר במפורש שגם
8 העותרות אינן טוענות שנכנסו באשרה או אישור שהייה כל שהוא לישראל. גם כאן
9 העורך לא נכנס באשרה או רשיון שהייה כדין, ולכן מעמדו לא השתנה. אני רוצה
10 לסבר את אוזנו של בית הדין, ככל שאדוני עומד על כך שכן מדובר ביציאה וכניסה
11 לאחר מכן אנו עומדים על כך שהכניסה הייתה שלא כדין, וטוענים שאז סי' 30 חל
12 עליו והוא יוכל להישלח למשמורת בהתאם לחוק. לא שלתנו אותו למשמורת, כפי
13 שכתוב בכתב התשובה היה פה סיעור מוחות של רבים וטובים שהוחלט שבמקרה
14 הספציפי הזה, מתוך הבנה של הסיטואציה של מה שהיה הוא יישלח לחולות ולא
15 מתקן משמורת על אף שהפר את הוראת השהייה.

16 אנו לא נוהגים לתתים, אך לאור הסיטואציה נבקש להחתיים את כל אלה
17 המבקשים לצאת מרצון. הבאנו את מנהל יחידת העזיבה מרצון על מנת שיוכל
18 להסביר את התהליך. יש לנו צילומים מהמערכת עצמה, את תאריך הפניה שלו
19 ותאריך הטיסה המקורי, בסוף לא הצלחנו לתאם עבורו טיסה, כן יש לנו תיעוד של
20 כרטיסי הטיסה האלקטרוניים שנמסרו לו על ידי חברת אתיופיה איירליינס, אני
21 מבקשת שמנהל היחידה לעזיבה מרצון מר גדעון כהן יפרט את התהליך.

22
23 **ב"ב העורך:** אינני מתנגד.

24
25 **מר גדעון כהן:** לאחר שהוזהרתי לומר את האמת אני מבקש לומר כדלקמן: אני מנהל היחידה
26 לעזיבה מרצון מזה כשנתיים וחצי. ב3 השנים האחרונות עזבו את מדינת ישראל
27 בתהליך הזה של יציאה מרצון מעל 8000 איש, חלקם הגדול לסודן. אני רוצה

מדינת ישראל

בית הדין לעררים לפי חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952

1 להסביר קצת את התהליך והתפיסה שלי, חלק מהאנשים וגם העורר מכיר אותי,
2 מכיר את היחידה שלי. אני מתייחס לאנשים שמגיעים אליי בעצם מה"רחוב", הם
3 מגיעים בצורה וולנטרית, הוא מציין לאן הוא רוצה להגיע, הוא מביא איתו מסמך
4 נסיעה, אם הוא בסדר והיעד שאליו הוא רוצה להגיע, מדינתו סביר, זה לא משנה
5 אם הוא מהודו פיליפינים, או במקרה הזה מסודן, אנחנו רוכשים עבורו כרטיס
6 טיסה. לגבי סודן, אני רוצה להגיד שיציאה מרצון זה סוג של פריזמה שבה אתה
7 נחשף לכל מיני תובנות באשר לטענות שונות, לגבי מבקשי מקלט, זהויות של אנשים,
8 אנו רואים מקרים של אנשים שטענו שהם ממדינה מסוימת, היו צריכים גושפנקא
9 מההוא, למשל במקרה של חוף השנהב, ואז כשחוף השנהב הוכרזה כמדינה שאפשר
10 להתחזר אליה אנשים הם גילו שהם ממדינה אחרת. לגבי אנשים מסודן, לא החזרנו
11 לסודן עד שהתברר לנו שרובם עושים את זה באופן עצמאי לחלוטין. קונים כרטיסי
12 טיסה, וטיסה בעצמם, כלומר התהליך שאני נמצא בו הוא תהליך שבו אדם שמסיבה
13 כזו או אחרת מעדיף שהמדינה תרכוש עבורו את כרטיס הטיסה הוא בא אליי. אני
14 לצורך העניין סוכנות נסיעות, אנחנו בגישה לא שיפוטית, אנחנו לא בוחנים אף אחד.
15 מציין לאן הוא רוצה לסוע.

16 העורר מעולם לא פגש את המצהיר.

ב"כ העורר:

17 הוא אולי לא מכיר אותי, אבל מכיר את היחידה את האנשים העובדים בה, או מי
18 מטעמה. הוא בא לצורך העניין, אומר אני רוצה לטוס, לסודן. זה מה שאני מאמין
19 שהיה, לפי התיעוד שבידינו הוא הגיע אלינו ב 23.4.2014 ביקש לטוס בסודן, וביקש
20 לטוס בסודן ב 28.4.14. זה מעודכן במערכת תיעוד פנימית שלנו, זה לוג שלא ניתן
21 לשנות בדיעבד. אתה רואה שם את השם שלו, מספר דרכון, כמובן שאנו לא נותנים
22 דרכונים לאף אחד, הטענה הזו פשוט לא נכונה. יש לי אדם שעוסק רק בתחום הזה
23 זה תהליך. אם מישהו רוצה למדינה שלישית, אז לוחצים על הלשונית. אני יכול
24 להוציא תעודת מעבר ישראלית עם הסכמה של השלטונות האוגנדיים. הדבר הזה
25 עומד בפניו, אפשר תוך שבועיים אם הוא מצהיר על זה, באיזה זהות שהוא יבחר, זה
26 אגב דבר שהיה עמד בפניו גם קודם לכן, אין שום סיבה שמישהו ייתן לו דרכון אחר
27 או ישכנע אותו. אנחנו לא עוסקים בפוזיציה לשכנע מישהו, פשוט כמו אדם שבה

מר גדעון כהן:

מדינת ישראל

בית הדין לערדים לפי חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952

1 לחברת נסיעות ככל דבר. בזמנו היינו מחתימים, כשהייתה פעילות בדרום סודן
2 2012 החתמנו, לא הייתה חובה אבל החתמנו. הצטברו אצלנו ערימה של דפים שאף
3 אחד לא עשה בהם שימוש. באיזה שהוא שלב, מתוך החלטה שלי, שקיבלתי גיבוי
4 מהמנהל שלי מר יוסי אדלשטיין, אין צורך שאדם שמגיע אליי, בעצם ההגעה שלו
5 אליי היא וולנטרית, גם אם החתמתי תמיד הוא יכול לטעון שמישהו החתים אותו
6 בכוח. לטעמי האישי זה ממש מיותר, אני אסביר גם את התהליך איך זה קורה.
7 בהמשך אנחנו שואלים מתי אתה רוצה להגיע, אני משתדל, אני גם אומר את זה, וגם
8 חברים פה מאחוריי יכולים להעיר על זה, אני נותן תהליך ידידותי ומחיר, מזמין לו
9 כרטיס טיסה, בד"כ מדברים איתם דוברי ערבית בשפתו, הוא אומר אוגדה, אין
10 סיבה אחרת אין תהליך אחר. ברגע שיש כרטיס טיסה, במקרה שלו זה היה ב 30
11 לחודש, אומרים לו אתה צריך להתייצב בשדה תעופה. אתה מגיע, אתה טס דרך
12 אתיופיה, אדיס, חרטום. אין סיבה לא להגיד לו, זה מתרגם לא שלי אלא מחברה
13 חיצונית. יש לה הנחיות ברורות, היא מתקשרת אליו אומרת לו תגיע לטיסה. ואז גם
14 אם התברר לו שמישהו עשה טעות, הוא יכול לחזור בו, אנחנו מלווים אותו בתהליך
15 החזרה, אנחנו עושים פה שירות VIP, הוא מגיע, במקום לעמוד בתור כשהוא מגיע
16 לחו"ל, עושים לו צ'ק אין מהיר, בעמדת הצ'קאין יש דיילת שמביאה לו כרטיסים,
17 אני אישית לא מעורב בתהליך, הוא מקבל את הכרטיסים כולל שני כרטיסים,
18 הדיילת מסבירה לו שיש לו שני כרטיסים, אי אפשר להתעלם מהדבר הזה. גם אז,
19 אם פתאום לא נראה לו, אף אחד לא מפריע לו או אוסר אותו, זה תהליך וולנטרי
20 לחלוטין. הוא יכול לבחור מה הוא רוצה. בהמשך אני מביא אותו לביקורת גבולות
21 בתהליך מקוצר, אם יש זמן הם מסתובבים בדיוטי פרי כמוני וכמוד, ואז אומרים
22 להם, השער הוא 5D לפני כן הוא מקבל את המענק של המדינה \$3500, אנחנו
23 נפרדים בביקורת הגבולות. חותם על ה\$3500 זה דיווח שאנחנו מעבירים לחשבות,
24 ואז הוא עולה, אנחנו מוודאים שהוא עולה לטיסה ובזה נגמר העניין מבחינתנו. ואז
25 גם אם הוא מגיע לאתיופיה, לפי טענתו, ואומר, תשמע אני גיליתי שאני באמת זה ...
26 הוא יכול לחזור בו. הייתי באדיס, זה שדה תעופה באפריקה, אבל הוא מפוקח

מדינת ישראל

בית הדין לעררים לפי חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952

1 ומצולם, אין סיבה שישדדו לאור היום, בשדה תעופה מאובטח, נראה לי קצת לא
2 סביר. אני שוב אומר, התהליך שלנו הוא תהליך מאוד פתוח הגישה היא מאוד
3 שירותית, אין לנו שום סיבה אנחנו לא משכנעים אף אחד, אנחנו רק נותנים לו את
4 המידע והאופציות. אני חוזר ואומר, אדם שרוצה לטוס למדינה שלישית, בין אם זה
5 אוגנדה או שוויץ הם מקבלים מאיתנו את השירות, יש כאלה שמקבלים טיסה
6 למדינות אחרות, ולא רק למדינות השלישיות, מתוקף אישורים. אין לנו שום סיבה
7 להביא דרכון. במקרה שלו והוא יודע את זה היטב, והוא מעורה בקהילה, יש שם
8 קהילה דרפורית, יש שם תהליך, שבו יש אנשים, עומדת לו הזכות הזו, עמדה לו גם
9 קודם. הם מתקשרים לרוב זה חבר מביא חבר. אין לנו סיבה לעשות את זה. כשאדם
10 נמצא בחולות, זה לא היחידה שלי. מנהלת חולות עורכת את התהליך שם, ענבל
11 משש. אם הוא מגיע אליי, ויש לו זימון לחולות, אני גם אומר לו, אני תוך שבועיים
12 מארגן לך טיסה, אם לא, תוך שבועיים אם אתה רוצה לטוס בבקשה, אבל אל
13 תתייצב בחולות, יש לך שרשרת חסינות. אם תוך שבועיים. במקרה שלו, זה היה
14 מיילי. אני לא מכיר אותו באופן אישי, למרות שהוא מוכר לי, יש תהליך שוב שהוא
15 לא תהליך שאני אחראי עליו, יש הרבה אנשים, כולל מתרגמות לערבית, שהוא גם
16 מכיר את האנשים. מישהו נתן לו דרכון לטענתו, הוא צריך להגיד מי זה. מכירים את
17 האנשים בשמות. להערכתך, הוא פשוט רצה מראש להגיע לאתיופיה, והוא עשה את
18 כל התהליך הזה, כדי להגיע לאתיופיה לבקש שם מקלט. אתיופיה היא לא מדינה
19 שלישית. ברגע שאדם, אם השאיפה שלו היא להגיע למדינה שלישית, כמו שעויד
20 וייצן אמר שהוא רוצה להגיע לאוגנדה, אז למה אתה מראש לא רוצה להגיע
21 לאוגנדה. אני מבקש להציג את פלט המחשב.

22 **ב"כ העורר:** אין לי התנגדות. המצהיר תיאר שרשרת מפורטת עם מתורגמנית חיצונית, אבל אין
23 שום ידיעה אישית שכל התהליך התרחש באופן תקין בעניינו של העורר.
24 **מר גדעון כהן:** אינני מכיר באופן אישי את העורר כפי שצינתי לעיל. איני מכיר את כל האלפים
25 שמגיעים אלינו לקבל שירות. לגבי השאלה השניה, האם אני יודע שהמתרגמת
26 התקשרה אליו, אני מציע לפנות את השאלה לכבודו, איך הוא ידע להגיע לשדה

מדינת ישראל
בית הדין לעררים לפי חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952

1 התעופת. כל מי שמגיע עם דרכון אנו מספקים לו את השירות. הבדיקה היחידה
2 שלנו היא האם הדרכון אינו גנוב. הבדיקה היא לפי מערכת אביב.

3 החלטה

4 פלט המחשב מוגש ומסומן מש/1.

5
6 ניתנה והודעה היום 30 ביוני 2014, ב' תמוז תשע"ד, במעמד הנוכחים.

7
8
9 דותן ברוגמן, דיין
10 בית הדין לעררים
11
12
13

14 העורר:

14 קיבלתי זימון לחולות ורציתי לעזוב את ישראל. לא היה משנה לי לאיזה מדינה אלא
15 למקום שמקבל את החופש שלי. לי לא היה משנה לי לאיזה מדינה שלישיית. אני יודע
16 שהם שולחים לאוגנדה ורואנדה, ולא היה לי משנה לאיזה מדינה. הייתי במשרד
17 הפנים, אחרי שקיבלתי זימון לחולות, אחרי שבועיים הוא בא ואומר תוך שבועיים,
18 הזימון שלי נגמר עוד שבועיים, והלכתי אליהם, ואז עשיתי, לא רציתי להיות
19 בחולות. הדרכון שלי היה אצלם. אז הלכתי אמרתי טוב, אני רוצה לעזוב את
20 המדינה, אמרתי הדרכון שלי אצלכם מ2009, אז קיבלתם אותו בסהרונים, והעבירו
21 אותי מאחד לאחד, כל השנים הייתי רק מחפש את הדרכון. אמרו לי אם אתה רוצה
22 לטוס לא משנה, הביאו לי את הדרכון הזה שהוא לא שלי, וגם לא היה לי משנה,
23 איזה מדינה, כל עוד לא סודן. אמרו לי לך ותבוא ביום אחר, ונתנו לי את הדרכון.
24 אני לא זוכר מי העובד, יש הרבה עובדים. אז לא רציתי להיות בחולות כמובן, ופשוט
25 אני אדם רגיל, מבקש מקלט, אני לא צריך להיות בכלא. לא יושבים במשרד הפנים,
26 עומדים על הרגל, ואומרים לך טוב, זהו צייק ציק. חשבתי שישלחו אותי לאחת
27 המדינות האלה אוגנדה או רואנדה, רק לא לסודן. התקשרו אלי אמרו לי שאתה

מדינת ישראל

בית הדין לעררים לפי חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952

1 צריך לבוא לשדה התעופה בשעה 9, ולא אמרו לי לאן אני טס, הגעתי לשדה התעופה,
2 ושאלתי אמרו לי תבוא. כשהגעתי לשם, תמיד לוקחים את הדרכון ועושים הכל,
3 כשקיבלתי את הכרטיס, לקחו את הדרכון ועשו הכל, וקיבלתי את הכרטיס ראיתי
4 שאני טס לאתיופיה. לא משנה לי, לאתיופיה לאוגנדה אין הבדל בכלל, רק מדינה
5 שאני יכול לקבל את החופש שלי. ונסעתי. טסתי באחת בלילה, כשהגעתי לשדה
6 התעופה שם באתיופיה ורציתי לצאת מהטרמינל, אמרו לי צריך ללכת לשם לקחת
7 את הויזה, אמרו לי לא אין לך אישור להיות באדיס, שאלתי אותם אמרו לי אתה בא
8 לכאן, אתה חייב לטוס לסודן. הסברתי להם את הסיפור אמרתי לו אני הגעתי
9 מישראל אני צריך לעבור לאתיופיה. אמרו לי לא, אתה קונה כרטיס אתה צריך
10 לעבור לסודן, רציתי לפנות לאוי"ם, אמרו לי אין לנו פה או"ם אתה צריך לקחת את
11 הכרטיס ואתה טס לסודן. ביום הראשון ישנתי שם על הכסא, גנבו לי חלק מהכסף,
12 ירדתי אליהם סיפרתי את הסיפור, עכשיו אני בבעיה חייבים לדבר, לא אמרו לי את
13 זה, בשדה התעופה היה מקום לאינטרנט קפה, לקחתי את המספרי טלפון של
14 האנשים באדיס ושל ההוא פה בתל אביב, התקשרתי אליהם וסיפרתי להם את
15 הסיפור, התקשרתי לחברים, ואמרתי טוב אני פה בשדה התעופה בואו תעזרו לי,
16 החברה פה בתל אביב, עזרו לי נתנו לי את המספר של ההוא באדיס. ואז ראינו אותי
17 בטלפון, סיפרתי להם את הסיפור ואמרו לי טוב חכה תמתין ונעזור לך. הייתי יושב
18 כל היום, ואמרו לי שבאים, ואחרי 4 ימים, בשדה התעופה אמרו לי טוב חייבים
19 לשים אותך בטיסה לסודן, ואמרת שדיברת עם האוי"ם ומהאוי"ם לא באים אליך.
20 התקשרתי שוב לאוי"ם ואמרתי תבואו, ולא באים, ואז שלחו לי איזה בחור
21 מהמשרדים שם באדיס, אמר להם טוב, הבחור הזה אל תשחררו אותו, יש לו בעיה
22 עכשיו אנחנו עובדים על הבעיה שלו, יבואו לקחת אותו משדה התעופה. הייתי יושב
23 כל היום שמתקשרים אליי מהאוי"ם וחבריה שאומרים לי שנבוא, ואף אחד לא לקח
24 אותי לשום מקום. עד אז ארבעה ימים הייתי יושב על הכסא. זה פעם ראשונה שאני
25 עובר בחיים שלי בשדה תעופה. ביום האחרון על הכסא אמרו לי טוב, עצרו אותי
26 בתוך השדה תעופה משטרת ההגירה ולא נתנו לי לאכול ארוחת צהריים או ערב, כל
27 פעם שהייתי מבקש אמרו לי חכה, עד עשר בלילה, ואמרו לי לא חייב לאכול, ואז

מדינת ישראל בית הדין לערדים לפי חוק הכניסה לישראל, תש

אמרו אנחנו נחזיר אותך לישראל. אני לא יכול לטוס למקום ג
ויקחו אותי, אז אסרו אותי לקחו אותי בידיים מאחורה, שמו או
אותי ביום חמישי בלילה לארץ. כשהגעתי לשדה התעופה קיבלו אות
טוב איפה הכסף, וסיפרתי להם את הסיפור, מה קרה עם הכסף והוא
מהכסף שהייתי שם, הייתי אוכל מהכסף שותה מהכסף, אין שם מי שייתן /
לשתות, אז הייתי אוכל ושותה מהכסף שנשאר, וסיפרתי להם שם שיש לי חג
שהכסף הזה שלהם, ומה שהייתי שם את הכסף על המכנסיים, כי אחרי שהכסף נגנב
הייתי מפתח, ואף אחד לא מכיר אף אחד, שמתו אותם במכנסיים פה אין לך ברירה,
9 אז לקחו לי את הכסף, אמרו ששמתי את הכסף בתחתונים, אומרים לי אתה חייב
10 לנו \$3500, וכיוון שהיו \$2000 אמרו שאתה חייב לנו את הכסף אמרתי מאיפה אני
11 אביא לכם את הכסף? אמרו לי לא משנה, הם מתפשים את הכסף שלהם. לקחו אותי
12 לאיזה שהוא מקום שיש שם בית סוהר, ביום שישי עשו לי ראיון ואמרתי להם יש לי
13 עורך דין קוראים לו אסף צריך לדבר איתו וצריך להיות בשימוע, אומרת לי הבחורה
14 לא, העורך דין שלך נחליט מתי הוא יהיה בשימוע. אמרתי לה, אני יכול להתקשר
15 אליו? אומרת לי לא, אנחנו נזמין אותו מתי שנראה לנו מתאים. אז אמרו לי אנחנו
16 נחליט מתי העורך דין שלך יבוא. ביום השני, ביום שבת, לקחו אותי לעוד שימוע,
17 אמרתי להם, העו"ד צריך להיות בשימוע, אמרו לי, אנחנו נחליט מתי העורך דין שלך
18 יהיה בשימוע. ניקח אותך לחולות, למקום שלא רציתי להיות מההתחלה, אז לקחו
19 אותי לחולות, ובחולות לא עשו לי שימוע שם, אמרתי להם יש לי עורך דין, קוראים
20 לו אסף אפילו רשמו את הטלפון והשם שלו, וזה כל הסיפור.
21 לשאלת בית הדין האם כעת אני עדיין מעוניין לטוס לאוגנדה אני משיב שהכוונה שלי
22 מההתחלה, לא רציתי להיות בכלא. הדבר הכי חשוב זה החופש שלי, לא משנה
23 איפה. החזירו אותי למקום שאני לא רוצה להיות בו, איך אני יכול להאמין שיקחו
24 אותי עכשיו לאוגנדה או למקום אחר, קשה לי להאמין. בעניין של בקשת המקלט,
25 ביקשתי אותה לפני שקיבלתי את הזימון לחולות יותר מ-4 חודשים, אז לא קיבלתי
26 שום תשובה. ניסיתי לעזוב את הארץ, אני שואל למה החזרתם אותי לפה אחרי כל
27 הסיבוב, איך אני יכול להאמין שעכשיו אניע לאוגנדה? מה שאני רוצה זה חופש שלי,

מדינת ישראל
בית הדין לעררים לפי חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952

1 לא משנה אוגנדה לא משנה, איפה אני אקבל את החופש שלי. אם יש דרך אני אעשה
2 לטיסה, יש לי פה עורך דין, שהעורך דין שלי יטפל נעשה את זה חוקי, לאן אני נוסע,
3 שאני אקבל את החופש שלי, צריך לבדוק עם העורך דין שלי. מה שאני רוצה זה
4 החופש שלי. החופש שלי זה לא משנה איפה אני אקבל אותו, אם באוגנדה או
5 סומליה. החופש שלי חשוב לי. אם באוגנדה אני אקבל את החופש שלי, שלא יהיה
6 עוד פעם שיגידו לי שאני טס לסודן אז לא משנה לי אוגנדה או מקום אחר.

ב"כ העורר:

7 המצב בו מפירים את הדין הביני"ל, לא בודקים את בקשת המקלט במשך זמן
8 ממושך, גורמים לאדם להבין שכל מקום באפריקה עדיף על ישראל למרות שהוא
9 מקום נטול מעמד וזכויות, זה פשוט דבר שלא יעשה. בפרט אחרי הניסיון הרע שהיה
10 לעורר העמדה שלו היא יותר מהגיונית. העמדה של העורר היא שאין שום מקום
11 להעביר אותו לחולות, ולהשאיר אותו בחולות, שבקשת המקלט שלו צריכה להיבדק
12 לאלתר, וככל שלמשרד הפנים אין את היכולות אז שיתנו לו אפשרות להיות בישראל
13 בכבוד ולו מינימלי בזמן שהם שוקדים על בחינת הבקשות למקלט מדיני. והעמדה
14 הזו, כפי שטענו בערר מגובה בדין. אין פה בקשה הומניטרית, החובה לבדוק בקשה
15 מקלט היא לא הומניטרית היא לא גיסטה, וכני"ל החובה לקיים שימוע בנוכחות בא
16 כוח. חברתי הפנתה לפס"ד של הנשיא אילון מלפני שנה וחצי, בסי' 15 מה שהנשיא
17 אומר אחרי סקירה של הטענים ההומינטריים שהועלו בבקשה, הן נכנסו דרך תחנת
18 גבול לא מסודרת על כך אין חולק, זה לא המקרה כאן.

ב"כ המשיב:

19
20 לעניין בקשת המקלט של העורר אין חולק. אנו אף פעם לא טענו שלא נבדוק בקשות
21 מקלט, עמדת המדינה בכתבי תשובה ופסי"דים רבים, נטען שבקשת המקלט של עורר
22 ששוהה בחולות תקבל עדיפות בבדיקה. לעניין הניסיון הרע היה פה הרבה גרסאות גם
23 כאן העורר הציג גרסא שלישית או רביעית, גם לעניין התשובה שלו, לגבי רוצה ליסוע
24 או לא רוצה ליסוע, אנחנו מטעמנו ביקשנו לסייע לו לצאת, מבחינתנו לא הייתה אף
25 פעם מניעה איזה מדינה לצאת, ככל שהיה מתעקש למדינה שלישית, היינו מסייעים
26 לו ולצאת למדינה שלישית. חשוב לי לציין שלאחר שהעורר תזר כן ערך מנהל
27 היחידה תחקיר מעמיק עם כל הנוכחים, בין אם זה עניינו הפרטני של העורר, זה

מדינת ישראל

בית הדין לעררים לפי חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952

1 לאחר בדיקה מעמיקה ולא משהו שהוא מה בכך. לעניין חפ"ד שחברי הציג קודם
2 לעניין טענת השימוע, אני רוצה לעדכן בבית הדין, שאנו מתכוונים לערער על פסק
3 הדין של כבוד השי' מרדכי לוי. התקבל היום פס"ד נוסף, אני רוצה להגיש אותו
4 ולהסב את תשומת לבו של בית הדין, לעניין ההנמקה כי הוא דיבר על היעדר הנמקה.
5 מגישה עת"מ 1823-05-14 לעניין ההנמקה וחובת השימוע. אנו עומדים על הטענה
6 לפיה העורר הסתגן משנת 2009 ולא שינה את מעמדו, אי לכך הוראת שהייה חלה
7 בעניינו. עלה פה סיפור שלא משנה את העובדות בשטח בעניינו הפרטני. ככל שהעורר
8 מעוניין בכך, נוכל להסדיר את יציאתו מארץ עם תעודת מעבר ישראלית, ואין צורך
9 בדרכון, כפי שכבר עשינו ב8000 המקרים האחרים. למי שאין בידו דרכון ומדובר
10 במדינה שלישית אזי אנו עושים זאת.

11

תחלטה

12

נדחה לעיון

13

14

15

ניתנה והודעה היום 30 ביוני 2014, ב' תמוז תשע"ד, במעמד הנוכחים.

16

17

18

19

20

21

22

23

דותן ברגמן, דיין
בית הדין לעררים